

LA IGUALTAT: UN CAMÍ CAP A LA PAU

N^o RIA TERÉS I BONET

Col· lectiu IGUALTAT de Girona

- *Per cada dona forta cansada d'aparentar debilitat,
hi ha un home dèbil cansat de semblar fort.*
- *Per cada dona cansada d'haver d'actuar com una ximple,
hi ha un home aclaparat per haver d'aparentar que ho sap tot.*
- *Per cada dona cansada d'ésser qualificada com a "femella emocional",
hi ha un home a qui se li ha negat el dret a plorar i a ser delicat.*
- *Per cada dona catalogada com a poc femenina quan competeix,
hi ha un home obligat a competir per tal que no es dubti de la seva masculinitat.*
- *Per cada dona cansada de ser un objecte sexual,
hi ha un home preocupat per la seva potència sexual.*
- *Per cada dona que se sent lligada pels seus fills,
hi ha un home a qui se li ha negat el plaer de la paternitat.*
- *Per cada dona que no ha tingut accés a un treball o a un salari satisfactori,
hi ha un home que ha d'assumir la responsabilitat econòmica d'un altre ésser humà.*
- *Per cada dona que dóna un pas endavant cap al seu propi alliberament,
hi ha un home que redescobreix el camí cap a la llibertat.*

(Poema anònim)

El camí cap a la igualtat entre les persones dona i home és tan llarg i antic com la mateixa diferència. Han calgut molts segles per configurar desigualtats i difícilment avançarem de pressa i globalment alhora.

Sovint la masculinitat s'ha associat a força, seguretat, valentia, capacitat resolutiva, poder de decisió... i la feminitat a sensibilitat, tenir cura dels altres, tendresa, fidelitat, confiança, capacitat de servei, compassió, ...

Tots plegats, dones i homes, portem a dins elements de feminitat i masculinitat que ens defineixen com a éssers humans. S'ha tendit, al llarg de la història, a associar uns determinats valors a les dones i uns altres als homes, sense deixar possibilitat per a la vivència de qualssevol

d'ells. "El que és femení ha estat infravalorat en les dones i oprimint en els homes; el que és masculí ha estat manipulat i desproporcionat en els homes i suprimit en les dones. Aquest desajustament porta a un empobriment de la humanitat. És cert que cal rescatar tant la vertadera masculinitat com la vertadera feminitat que totes i tots portem a dins. Però bàsicament falta rescatar la feminitat del pou del menyspreu, de la ridiculització, de la infravaloració, de l'oblit" (Mª José Arana).

I en moltes ocasions i situacions, tant la masculinitat com la feminitat s'han reduït a uns estereotips que han catalogat i forçat uns rols de gènere. Finalment s'ha constituït un sistema de gènere anomenat "Complex de supremacia masculina" que consisteix en una organització social en

què els llocs claus de poder (religiosos, militars, polítics, sociofamiliars, econòmics) són ocupats pràcticament només per homes.

La nova masculinitat i feminitat és la manera de viure aquests valors positius des de les característiques del gènere de cadascú. La diferència no està en uns valors propis de cada gènere sinó en la manera de viure, desenvolupar uns valors des de la idiosincràsia de cada gènere.

De tota manera, els canvis de mentalitat que la recerca de la igualtat suposa, han d'anar associats, indefugiblement, a canvis estructurals, que afavoriran alhora els primers. Són imprescindibles polítiques decidides cap a la igualtat. Tant al suposat primer món com al tercer món.

En aquest llarg camí cap a la igualtat hi ha alguns elements prioritaris que cal afrontar activament des de tots els àmbits:

. **La igualtat d'oportunitats:** l'educació elemental, la formació laboral, el treball, la promoció, ... L'escolarització de les nenes, la sortida de l'analfabetisme com a camí d'alliberament personal i social. Dels 125 milions d'infants que no van a l'escola, el 70% són nenes. L'educació generalitzada i especialment de les dones, s'ha revelat com la millor eina i garantia per sortir del cercle de la pobresa.

. **La igualtat en les tasques familiars i laborals:** el treball i la responsabilitat en el tenir cura dels altres ha de ser responsabilitat de dones i homes per igual. Basar tota l'estructura social de molts pobles en el treball incondicional de les dones, porta a un esclavatge i a una pèrdua de promoció personal, a causa del qual, la majoria de les dones,

no han tingut l'oportunitat d'optar-hi. Les polítiques de "conciliació" de la vida familiar, laboral i educativa són indispensables, per ambdós gèneres. Així mateix cal comptabilitzar el cost social de l'atenció a les persones.

. **La igualtat de tracte i de veu, d'expressió des de la diferència:** El dret a un tracte igualitari, on les dones no siguin considerades de segona categoria, menystingudes, utilitzades, ... En les relacions i tasques del dia a dia, tant els homes com les dones hem de superar les resistències que ho impedeixen. Fins i tot cal recuperar el missatge original de moltes religions promotores de la dignitat de les dones, que les mentalitats i pràctiques patriarcalcs han emmascarat i pervertit.

. **La igualtat de participació en tots els espais socio-polítics:** La igualtat de representació, lideratge. Donar veu a les dones per poder expressar la visió del món del 50% dels seus habitants. La pràctica i la formació per la democràcia participativa en tots els àmbits, n'ha de ser un bon motor.

I tantes altres reivindicacions que no podem defugir ni ignorar. Calen doncs actituds fermes i lluites socioestructurals per anar bastint la injusta i insolidària realitat que entre tots i totes estem construint.

La igualtat esdevindrà així un camí de diàleg fratem, de noves relacions, més humanes, més igualitàries. I aquest camí llarg i costerut, amb rèmores ancorades de molts i molts anys, ens portarà a la pau entre les persones, la pau vertadera entre els pobles, la pau globalitzada, somniada, on justícia i fraternitat confabularan per fer un món de tots i totes. □